

Seminar 13

Arbore parțial de cost minim: Kruskal, Prim

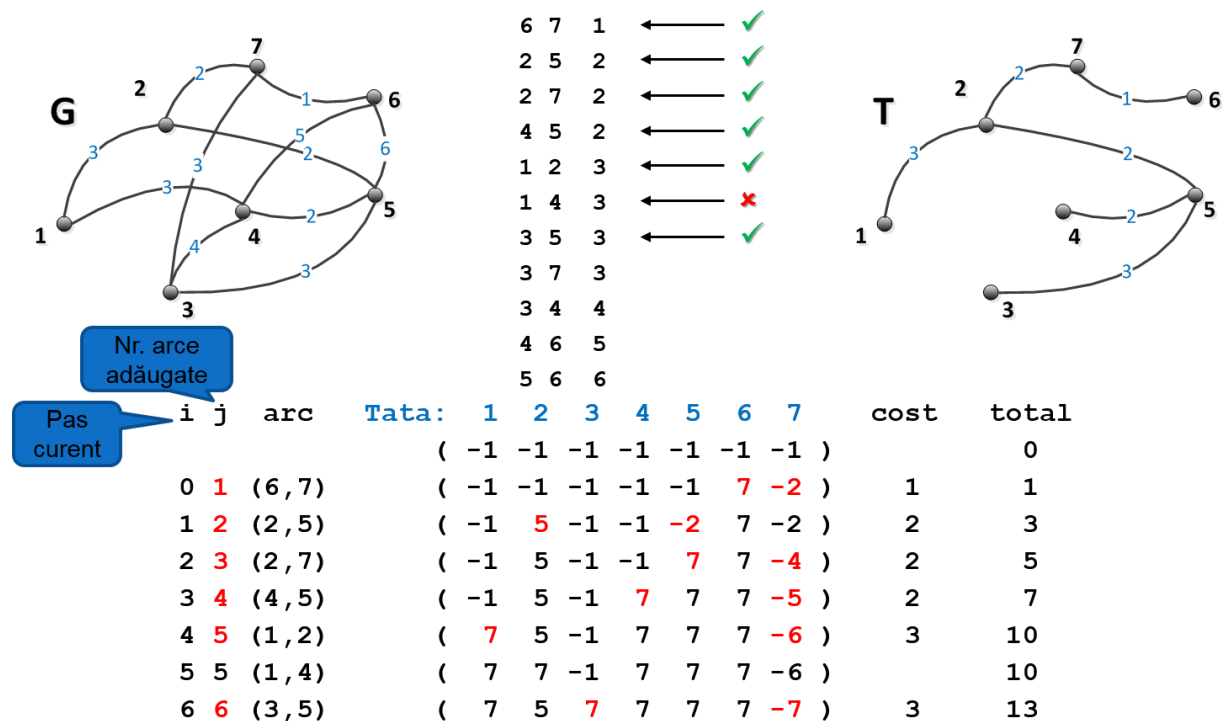
Arborele parțial de cost minim

Atât în algoritmul lui Prim cât și în algoritmul lui Kruskal putem identifica elementele generale specifice metodei Greedy astfel:

- există o mulțime inițială A din care se aleg elementele care vor compune soluția (A este mulțimea muchiilor grafului);
- fiecărui element al mulțimii A îi este asociată o valoare numerică (ponderea muchiei);
- **mulțimea inițială se sortează crescător, în ordinea ponderilor asociate muchiilor;**
- din mulțimea A se aleg, în ordine, primele $m - 1$ elemente care nu formează cicluri (criteriul de alegere).

1. Algoritmului Kruskal: exemplu, explicații, implementare, exemplu de execuție

Algoritmul lui Kruskal

Pentru implementarea algoritmului Kruskal, graful conex ponderat este reprezentat sub formă tabelară, muchiile fiind ordonate crescător după ponderi. Muchiile selectate de algoritm pot fi menținute de asemenea într-o structură tabelară, sau doar marcate ca fiind incluse în mulțimea de muchii din arborele parțial minim a cărui construcție este dorită. În varianta prezentată în continuare muchiile selectate sunt afișate.

Verificarea condiției ca muchia selectată să nu formeze nici un ciclu cu muchiile selectate la etapele precedente este realizată prin utilizarea un vector TATA. Pentru fiecare vârf i (vârfurile grafului fiind numerotate de la 1 la n , unde n este numărul de noduri ale grafului), componenta TATA[i] este predecesorul său în arborele care conține vârf i construit până la momentul curent dacă i nu este rădăcina acelui arbore, respectiv TATA[i] este egal cu $-numărul\ de\ vârfuri\ ale\ arborelui\ de\ rădăcină\ i$, în caz contrar componentele vectorului TATA sunt inițializate cu valoarea -1.

Calculul care realizează adăugarea unei noi muchii poate fi descris astfel:

- Este determinată o muchie de cost minim $e=v_1v_2$ care nu a fost selectată anterior;
- Dacă vârfurile v_1 și v_2 nu aparțin aceluiași arbore, atunci proprietatea de aciclicitate este îndeplinită și muchia e este adăugată la structura curentă.
- Adăugarea muchiei e selectate este realizată prin reunirea arborilor din care fac parte v_1 și v_2 de rădăcini r_1 , respectiv r_2 , astfel: dacă TATA[r1]<TATA[r2], atunci arborele rezultat prin reunirea celor doi arbori are ca rădăcină vârf r_1 , iar vârf r_2 devine fiu al lui r_1 . Altfel, rădăcina arborelui rezultat prin reunire fiind r_2 , iar r_1 devenind fiu al rădăcinii.
- Calculul se încheie după ce a fost adăugată și cea de-a $(n-1)$ -a muchie.

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>

int radacina(int v, int *tata)
{
    int u = v;
    while (tata[u] >= 0)
        u = tata[u];
    return u;
}

//a - tabela muchiilor in ordinea crescatoare a costurilor
//nm - numarul de muchii
//nv - numarul de noduri
int kruskall(int a[][3], int nm, int nv)
{
    int tata[50], i, j;
    int v1, v2, k, p, c = 0;

    //se pastreaza in tata[i] este parintele nodului i
    for (i = 0; i < nv; i++)
        tata[i] = -1;

    //Din teorie stim ca un arbore este un graf conex si aciclic. Un arbore cu N
noduri are N-1 muchii.
    //Vrem sa gasim in graful dat un arbore partial de cost minim
    //=> conditia de iesire este cand se gaseste a (n-1) muchie.

    for (j = i = 0; i < nv - 1; j++)
    {
```

```

        //preluam varfurile din muchia "j"
        v1 = a[j][0];
        v2 = a[j][1];

        //determina radacinile arborilor din v1 si v2
        k = radacina(v2, tata);
        p = radacina(v1, tata);

        if (k - p) //daca diferenta dintre radacini (k-p) != 0
        {
            if (tata[k] < tata[p])
            {
                tata[k] += tata[p];
                tata[p] = k;
            }
            else
            {
                tata[p] += tata[k];
                tata[k] = p;
            }
            c += a[j][2];
            printf("%i -> %i cost %i\n", v1 + 1, v2 + 1, a[j][2]);
            i++;
        }
    }
    return c;
}

void main()
{
    int cost, i, j, nv, nm, a[100][3];
    //graful este preluat de la tastatura
    //datele citite: numarul de virfuri, numarul de muchii si tabela muchiilor in
    //ordinea crescatoare a costurilor

    printf("Numarul de virfuri:"); scanf("%i", &nv);
    printf("Numarul de muchii:"); scanf("%i", &nm);

    //muchiiile trebuie citite neaparat in ordine crescatoare in fct. de costuri!!!
    printf("Matricea de reprezentare\n");
    for (i = 0; i < nm; i++)
    {
        printf("Muchia %i si ponderea:", i + 1);
        for (j = 0; j < 3; j++)
            scanf("%i", &a[i][j]);
    }

    //se adapteaza fiecare muchie pentru a putea folosi si indexul 0. Ex: muchia
    //citita de la tastatura (2,3) devine (1,2)
    //<= dar ea va reprezenta in continuare muchia dintre nodul 2 si nodul 3

    for (i = 0; i < nm; i++)
        for (j = 0; j < 2; j++) a[i][j]--;

    printf("Arborele de cost minim: \n");
    cost = kruskall(a, nm, nv);

    printf("\ncu costul %i", cost);
    _getch();
}

```

Exemplu de execuție:

```

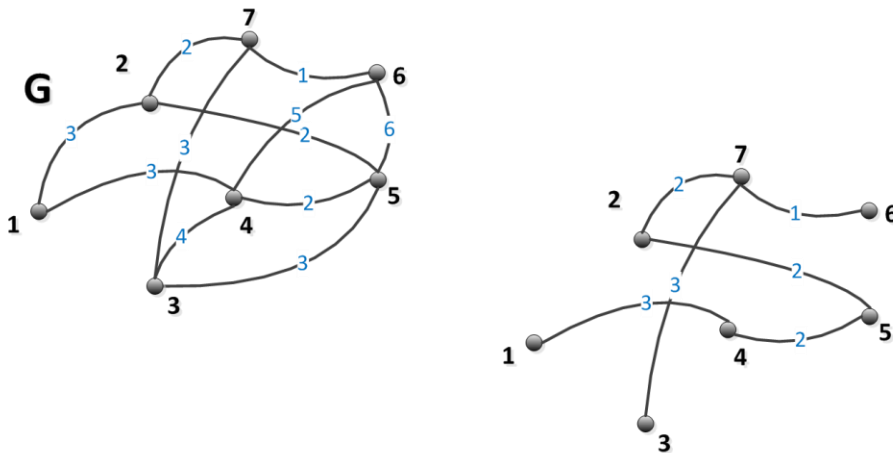
Numarul de virfuri:7
Numarul de muchii:11
Matricea de reprezentare
Muchia 1 si ponderea:6 7 1
Muchia 2 si ponderea:2 5 2
Muchia 3 si ponderea:2 7 2
Muchia 4 si ponderea:4 5 2
Muchia 5 si ponderea:1 2 3
Muchia 6 si ponderea:1 4 3
Muchia 7 si ponderea:3 5 3
Muchia 8 si ponderea:3 7 3
Muchia 9 si ponderea:3 4 4
Muchia 10 si ponderea:4 6 5
Muchia 11 si ponderea:5 6 6
Arborele de cost minim:
6 -> 7 cost 1
2 -> 5 cost 2
2 -> 7 cost 2
4 -> 5 cost 2
1 -> 2 cost 3
3 -> 5 cost 3
cu costul 13_

```

2. Algoritmul lui Prim: exemplu, explicații, implementare și exemplu de execuție

Exemplu: $v_0=4$

Algoritmul lui Prim

Funcția care implementează algoritmul lui Prim primește matricea ponderilor (w), numărul de vârfuri ale grafului (n), un vârf inițial (v_0), adresa unde depune tabela muchiilor selectate (arb), o valoare folosită pentru inițializare la căutarea muchiei cu cost minim (MAX). Prin numele funcției se întoarce costul arborelui construit.

```

#include<stdio.h>
#include<conio.h>
#include<malloc.h>

//calculeaza costul minim
//w - matricea ponderilor
//n - nr de noduri
//v0 - vf. de start
//arb - se vor salva muchiile ce construiesc arborele de cost minim
//MAX - valoarea infinit
float Prim(float **w, int n, int v0, int ***arb, float MAX)
{
    float cost, cmin;
    int i, u, v, vf1, vf2;
    cost = 0;

    //ind este vectorul indicator:
    //ind[i]=1 daca varful i+1 a fost trecut in arbore, altfel este 0
    int *ind = (int*)malloc(n * sizeof(int));
    for (i = 0; i < n; i++)
        ind[i] = 0;

    //vf. de start este primul varf adaugat in arborele de cost minim
    ind[v0 - 1] = 1;

    //se construiesc o matrice temporara de N linii si 2 coloane ce va stoca muchiile
    //care se vor adauga in arborele de cost minim
    int **muchii = (int**)malloc((n - 1) * sizeof(int*));
    for (i = 0; i < n - 1; i++)
        muchii[i] = (int*)malloc(2 * sizeof(int));

    for (i = 0; i < n - 1; i++)
    {
        cmin = MAX;
        for (u = 1; u <= n; u++)
            if (ind[u - 1])
            {
                for (v = 1; v <= n; v++)
                    if ((!ind[v - 1]) && (w[u - 1][v - 1] <= cmin))
                    {
                        vf1 = u;
                        vf2 = v;
                        cmin = w[u - 1][v - 1];
                    }
                }
            cost += cmin;
            muchii[i][0] = vf1;
            muchii[i][1] = vf2;
            ind[vf2 - 1] = 1;
        }

    //atribuire matrice temporara
    *arb = muchii;

    //eliberare memorie
    free(ind);

    return cost;
}

```

```

void main()
{
    int i, j, nv, nm, v, u, v0, **arb; float **w, MAX = 1000000, cost, p;
    //graful este preluat de la tastatura
    //datele citite: numarul de virfuri, numarul de muchii si matricea ponderilor
    printf("Numarul de virfuri:"); scanf("%i", &nv);
    printf("Numarul de muchii:"); scanf("%i", &nm);

    //alocare memorie pentru matricea ponderilor
    w = (float**)malloc((nv) * sizeof(float*));
    for (i = 0; i < nv; i++)
        w[i] = (float*)malloc(nv * sizeof(float));

    //initializarea matricii ponderilor
    printf("Matricea ponderilor\n");
    for (i = 0; i < nv; i++)
        for (j = 0; j < nv; j++)
            w[i][j] = MAX;

    //citire de la tastatura a matricii ponderilor
    for (i = 0; i < nm; i++)
    {
        printf("Muchia %i si ponderea:", i + 1);
        scanf("%i %i %f", &v, &u, &p);
        w[u - 1][v - 1] = w[v - 1][u - 1] = p;
    }

    printf("Introduceti varful de pornire:");
    scanf("%i", &v0);

    cost = Prim(w, nv, v0, &arb, MAX);

    printf("\nArborele partial de cost minim este:\n");
    for (i = 0; i < nv - 1; i++)
        printf("%i -> %i\n", arb[i][0], arb[i][1]);

    printf(" cu costul %4.2f\n", cost);

    getch();
}

```

```
C:\ D:\t5\bin\Debug\t5.exe
Numarul de virfuri:7
Numarul de muchii:11
Matricea ponderilor
Muchia 1 si ponderea:1 2 3
Muchia 2 si ponderea:1 4 3
Muchia 3 si ponderea:2 5 2
Muchia 4 si ponderea:2 7 2
Muchia 5 si ponderea:3 4 4
Muchia 6 si ponderea:3 5 3
Muchia 7 si ponderea:3 7 3
Muchia 8 si ponderea:4 5 2
Muchia 9 si ponderea:4 6 5
Muchia 10 si ponderea:5 6 6
Muchia 11 si ponderea:6 7 1
Introduceti varful de pornire:4

Arborele partial de cost minim este:
4 -> 5
5 -> 2
2 -> 7
7 -> 6
6 -> 3
3 -> 1
cu costul 13.00
```